

Další možnou příměsí je sádrovec $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$, který způsobuje na výrobcích bílé skvrny (výkvěty) a může vést, podobně jako cicváry CaCO_3 , k rozrušení střepu, pokud je ve hmotě obsažen v hrubších zrnech.

Pyrit FeS_2 se při výpalu rozkládá a vzhledem k velkému obsahu Fe vznikají vytaveniny.

Křemen obsažený v podobě větších zrn může díky objemovým změnám při výpalu způsobit trhliny ve střepu.

Další nebezpečí představují rozpustné soli, které tvoří na výrobcích při styku s vlhkostí výkvěty.

1.4.3 Neplastické suroviny

K cihlářským zeminám, které představují plastickou složku výrobní hmoty, se přidávají další suroviny, které upravují vlastnosti výrobní hmoty za syrova nebo vlastnosti hotového výrobku. Patří k nim ostřiva a lehčiva.

1.4.3.1 Ostřiva

V cihlářských zeminách jsou ostřiva většinou již v určitém množství obsažena. Pokud je potřeba hmoty takzvaně doostřit (snížení plastičnosti a smrštění sušením), lze použít písky, které se často těží v blízkosti těžby cihlářské zeminy. Z důvodu vratné změny objemu zrn křemene při výpalu se používají písky jemnozrné. Dalším ostřivem jsou rozdrčené vlastní pálené střepy (výmět z výroby). Výhodou je, že ostřivo má stejné složení jako zpracovávaná hmota. Jako ostřivo lze využít také elektrárenské popílky, případně škváru nebo strusku. Tyto přísady musí mít ovšem nízký obsah výkvětovných látek, tj. ve vodě rozpustných solí.

1.4.3.2 Lehčiva

Lehčiva upravují (snižují) konečnou objemovou hmotnost vypáleného střepu a tím zvyšují tepelnou izolačnost výrobků. Používají se nejčastěji dřevěné piliny nebo uhelný prach. Obsah lehčiv může být až kolem 30 % obj. (podle obsahu těkavých látek). Vyšší obsah lehčiv by mohl působit problémy při výpalu v tunelové peci.

1.5 Těžba surovin, úprava, skladování

1.5.1 Těžba surovin

Vzhledem k tomu, že cihlářská výroba má poskytovat velký objem relativně levných výrobků, je důležité, aby cena výrobků nebyla zvyšována náklady na dopravu surovin. Proto většina závodů vznikla v těsné blízkosti ložisek surovin.

Před otevřením ložiska je nutno provést geologický průzkum, kterým se zjistí rozsah ložiska, předpokládaná zásoba suroviny, poměr mezi mocností skrývky a vrstvy suroviny. Dále je nutno provést technologické zkoušky suroviny, aby se posoudila vhodnost dané suroviny pro uvažovanou výrobu. Nelze opomenout zhodnocení dostupnosti ložiska z hlediska vzdálenosti od výrobního závodu i z hlediska umístění v terénu. Dále je nutno vyřešit majetkoprávní vztahy k uvažovanému území a samozřejmě dopad případné těžby na životní prostředí. V současné době je samozřejmostí, že po vytěžení ložiska se provádí následná rekultivace. K tomu se využívá skrývka, která byla před vlastní těžbou uložena na vhodném místě.